

UPŘÍMNOST, ODVAHA A OSOBITOST.

„Chci dělat jen to, čemu rozumím a rozumět tomu, co dělám.“
Josef Škarka

Touto větou lze charakterizovat přístup charismatického mladíka, operního zpěváka, Josefa Škarky k životu, ke zpěvu a k umění obecně. Nedělá nic, čemu sám nevěří. Nic, o čem není vnitřně utvrzen, že právě tohle má dělat.

„Mohu se zmýlit a proto se pořád učím“, říká Josef s úsměvem. „Když se rozhodnu pro nějakou práci, velmi se na ni těším. Rozhoduji se vždy tak, abych si zachoval nezávislost. Po prvním seznámení se s dílem ho nechávám v sobě alespoň dva týdny až měsíc vnitřně zrát. Po té době mohu vše vidět jinýma očima a v širších souvislostech. Přemýšlím o autorovi, o době, kdy dílo vzniklo. Jaké emoce, pohnutky vedly autora, zajímám se o historické souvislosti. Občas se dostanu trochu do časového stresu, ale i to je trocha adrenalinu, která okoření výsledek. Podobně je to i s výběrem a přípravou písní pro duo, které tvořím s vynikajícím klavíristou Richardem Pohlem. Usilujeme vždy o nalezení souvislostí mezi klavírem a zpěvem. Ze své práce chci mít vždy radost a dobrý pocit. Spolu s Richardem studujeme například písňovou tvorbu Schuberta.“

Měla jsem nedávno velmi silný zážitek z poslechu Krále duchů. Nebo když Kiri Te Kanawa zpívá Ave Maria...

„Ano to jsou překrásné a líbivé melodie. Ale nesmíte zůstat na povrchu. Schubert vypráví, jeho skladby jsou příběhy. On stejně, jako většina autorů napsal do not co prožíval. Proto je potřeba najít jen po povrchu, ale ponořit se, nechat tu hudbu na sebe působit, nedělat nic jiného, než co autor napsal. Jen tak se můžete s autorem potkat.“

Jak tohle poznáte...

„Odměnou je vám pocit absolutní radosti. V notách je napsáno vše, co tam má být. Interpretace nesmí být okázalá, ale ani nevýrazná. Když najdu tu správnou interpretaci, poznám to já a poznají (pocítí) to i posluchači. Pochopí ten příběh a cítí všechny emoce, které jsou v díle vypovězeny.“

Proč zpíváte? Je to náhoda, nebo osud...

„Rodiče si přáli, abych studoval gymnázium. Jediné gymnázium, na které jsem se v Brně dostal bylo nově otevřené s uměleckým zaměřením. Nehrál jsem na žádný nástroj, proto jsem si vybral výtvarný obor. Připadal mi snazší. Dosud rád a dobře kreslím. Ve škole byl pěvecký sbor, kam jsme chodili s kamarády spíše zlobit, než zpívat. Jednoho dne se mi zpívalo velmi dobře. Měl jsem pěkně posazený hlas a bavilo mě to. A zrovna ten den přišel pan profesor František Pospíšil. Ukázal na mě a řekl: „ty budeš zpívat sólo“ a bylo to. Pro mě to byl osud a velká výzva. Díky panu profesorovi jsem se mnoho naučil, procestoval velký kus světa a získal velký umělecký vzor. Jsem za to dnes vděčný a dělám vše s pokorou, poctivě a opravdově.“

Pokora, poctivost...to jsou slova jako z rytířské legendy...

„Obdivuji rytířské chování. Obdivuji, když někdo dokáže na úkor vlastního pohodlí udělat něco pro druhé. Patří sem také skromnost a ušlechtilost. V této souvislosti mě trochu zneklidňuje, že dělám reklamu na luxusní hodinky. Ale cením si na sobě schopnosti sebeironie. Umím se věcem zasmát a také trochu experimentovat. Osobitost a odvaha se projevit patří k mojí profesi.“

Rozhodl jste se spolupracovat s firmou Herisson a vlastně jste spojil svoji image s luxusními švýcarskými hodinkami značky EPOS.

Když myšlenka takové spolupráce vznikla, byl jsem z toho hodně rozpačitý. Ostýchal jsem se před luxusem. Ale jen do té chvíle, kdy jsem vzal hodinky do ruky. Nikdy jsem se nezabýval tím, že hodinky mohou být důležité. Že. Hodinky EPOS mi připravily překvapení. Mají schopnost dát člověku dobrý pocit. Je to skvělé umělecké dílo. Vyzařuje z nich poctivost a spolehlivost. To koresponduje s mým přístupem k práci. Opravdu obdivuji zručnost a pečlivý smysl pro dokonalost hodinářů. Tohle nejsou už jen hodinky, ale umělecké dílo, do kterého je vloženo lidské úsilí a láska. Je to stejné jako se zpěvem. Člověk může zpívat dokonale jako stroj, ale pokud do interpretace nevloží vlastní srdce, kus sebe, není to k ničemu. Tohle cítím i z hodinek EPOS, tohle povýšení řemesla na umění.